

Rozália Novotná
ZBIERKA BÁSNÍ

VYDALO MEA2000 o.z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené

ISBN 978-80-560-0021-2

ROZÁLIA NOVOTNÁ

ZBIERKA BĚSNĚ

Autorka: Hana Tóthová

Grafická a technická spolupráca: Tomáš Lackó, Kristián Kitlei,

Edícia: MEA 2000 o.z. – Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0021-2

Najtajnejšie sny

Len to čo je perom a srdcom napísané,
je perami nevypovedané.

Je to láska kúsok teba,
o niečom čo vieš len ty,
pod zámkoch si ich chrániš,
pretože sú to tvoje najtajnejšie sny.

Ako ruža, čo zo zeme vychádza,
moja báseň srdcia pohľadza,
prinúti ťa zamyslieť sa, čo ďalej robiť máš,
či životom ďalej ísť
alebo snívať najtajnejšie sny s očami otvorenými
dokorán.

Troska

To čo ťa ničí, je blízko,
vieš, že je to zlé,
si z toho namäkko,
aj keď je to iné.
Strácaš hlavu si v oblakoch,
vieš, že sa ničíš,
no nemyslíš na to, že si v rozpakoch
a čo si z toho robíš?
Závrat, sny a predstavy,
vymieňaš za priateľské pohľady.
Sám to už nezvládaš
lietaš vtom sám,
ten biely prášok je tvoj Pán.

Láska

Srdce máš na dlani dávaš ho rád,
no keď ho odmietne zistíš, že si voľný ako vták,
už sa necítiš ako ryba na súši,
cítiš že máš pokoj na duši.

Len v kútiku srdiečka čakáš kedy ťa chytiť zas,
chceš len tú pravú nie ten vyhasnutý popol , čo
sa časom zmenil na prach.

Báseň

Tieto riadky, ktoré píšem srdcom na dlani,
ušami nastraženými za zvukom vetra,
mi múza šepká tieto slová,
slová lásky, pravdy a nádeje,
že táto báseň uspeje.

Báseň o nás dvoch,
o tom že sa nám zveril Boh,
že láska je tu pre všetkých,
pre malých i veľkých.
Možno keď sa do nej začítaš,
pochopíš tieto slová, ktoré otvoria tvojej duše hlas.

Nevítaný hosť

Zaklope ti na dvere tvojho srdca ako nevítaný hosť,
nechceš ju tam pustiť a máš už toho dosť.
Nepýta si povolenie vtrhne do vnútra,
no ty si proti nej duša malá bezmocná.
Bojíš sa aj keď nemáš čoho,
keď je pravá ostane a keď nie tak odíde stroho.
Ale nechá ti tam nádej tá tam zostane,
možno budeš trochu plachá, že už nepríde.
No neboj sa uvidíš, že o nejaký ten čas,
zaklope na dvere tvojho srdca zas.

Jeseň

Fúka vetrík do tváre,
letí lístok po tráve,
šarkan skáče vo vetre,
striga možno na metle,
čierna mačka za ňou sedí,
na poli utekajú rozjasnené deti.
Takto vidím jeseň ja
a viem že je nádherná.

Zima

Svet je ako obrázok
pod bielou perinkou sa skrýva,
chlad sa derie pod nechty
všetci majú červené líčka.

Lad sa krásne ligoce,
vločky na zem padajú,
vonku krásne sneží,
anjeli spievajú.

Kozub vnútri hreje,
všade vidíš lásku,
každý sa len smeje.

Štedrý večer je prekrásny,
hviezdy na nebi svietia ako nikdy,
vianočný stromček je okrasný,
zima je nádherná no krásna vždy.

Dvaja bratia

Vetrík ustal, všade ticho ostalo,
nastúpi tma a mesiac vrhá svetlo na nebo.
Usmieva sa chodí sem a tam,
je to malý tulák, ale vráti sa zas k nám.

Jeho brat slnko ho vždy nahradí
a tak ako mesiačik vrhá tieň v pozadí.
Sú skoro na vlas rovnakí,
až nato, že keď jeden príde druhý sa zas vytratí.

Spomienka na lásku

Už si len spomienka neviem ťa v hlave nájsť,
tie veci krásne stratil čas.

Na všetko som zabudla nič ma už netrápi,
tie veci krásne môj strach už ztratil.

To čo nás spojilo už nikde nie je,
ani tá spomienka čo duše hreje.

Smrť

Posledný západ slnka,
posledný pohľad do neba,
hviezdny prach sa víri,
anjelský šepot sa svetom šíri,
počujem ich spev,

že toto je môj súdny deň,
že oheň v chrámu srdca mám,
že môj anjel neostane sám,
ich slzy padajú v hmle,
keď moje srdce umrie v tme,
aj keď slza v oku ti trbliece,
neplač stretneme sa opäť na ceste späť.

Plameň

Ako vták čo lieta svetom,
zahorelo moje srdce plameňom.
Iskra preskočila medzi nami,
keď sme boli v objatí,
cítim, že sa pri tebe nestratím.

Cítim, že nás jazero života unáša do nespútaných krás,
cítim, že láska vstúpila medzi nás.
Láska, ktorú cítime obaja,
lásku, ktorej plameň nezahasí žiadna nezvyčajná odvaha.

Odchod z tohto sveta

Tíško stojím nad hrobom,
srdce mi puká žiaľom,
prečo si odišiel a nechal si ma sám,
prečo si odišiel a mňa si tu zanechal.
Tá čierna rieka mi ťa uniesla
a moja duša ten žiaľ už nezniesla.
Už neuvidím nežný pohľad v tvojej tvári,
už nezacítim sladký vánok z tvojich pier,
prosím neodsudzuj to, čo spravím,
keď odídem za tebou do večných riek.

Telo a duša

Telo je jedna duša,
duša, ktorá ľúbi a trpí,
ktorá vie aj milovať,
len krutý človek ju vie roztrhať.
Netuší, že keď oddelí dušu od tela,
zanechá, len prázdneho anjela.

Zradná láska

Pokoj duše si mi vzal,
keď si ma s inou oklamal.
V spánku ťa s ňou vidím stáť,
ako mi môžeš do očí hľadiet a inú milovať.
Prečo si to spravil?
A môjho srdca si sa nespýtal?
Nevieš aký je to žal',
pretože zradnú lásku si nikdy nepoznal.

Holubica

Letela holubica ponad šíre pole,
ponad ňou už stmavli i letné zore,
nevládala už d'alej lietat',
a mladí lukostrelec túto šancu nezmeškal,
strieborný šíp ju zasiahol
a život bielej holubice smutne vyhasol.

Spomíname

Na to ako sme sa zabávali,
na to ako nás čas neskolil,
na to ako sme spomínali,
na to že nás nikto neskrotil,
na to ako sme všetko prežívali,
na ten krásny školský čas,
na to, že nikto to nezabudne z nás,
na ten lásky čas.

Ked' sme sedeli v laviciach,
rozmyšľali o všetkých možných veciach,
ked' ucitelia museli zvýšiť hlas,
ked' málokto počúvali ich hlas,
na skúšky a odvahu,
s ktorou sme ukončili školu.

A ked' profesorka povedala ďakovnú reč,
ked' sme videli v jej očiach plač a smiech,
ked' povedali, že musíme ísť preč
už každý len plakal a ďakovali sme,
že vychovali ste z nás to čo sme a budeme.
Ach prečo tak rýchlo prišiel koniec.

Anjel

Malý anjel padol z neba,
slnko práve zapadá,
oheň mrazu vrhá svoj tieň,
sám blúdi po lese a hľadá srdce len.
Načúva šepotu vetra,
nechá sa unášať na krídlach mraku,
skrýva sa pod hrozbou sveta
a hľadá srdca kľúč v hviezdnom prachu.

No nevie ho nájsť aj keď ho na tejto ceste
sprevádza mesačný jas,
vetrík ustal a nepočuje už tvojej duše hlas.
Nepočuje čo máš na perách,
pretože malý anjelič plný nevinnosti a krás,
umrel tejto noci a ostala po ňom iba bolesť a strach.

Sklamaná láska

Príde ako búrka celú t'a rozhádže,
keď ju chceš zložiť, len smútok ti zostane.
Pýtaš sa kde chybu si spravil,
ale vieš, že tým už nič nenapravíš.

Márne čakáš odpoveď, tú už nehľadaj,
vyčkaj si na ďalšiu s láskou sa nehádaj.
Keď príde tá pravá všetko sa spraví,
tvoj smútok a bolesť odíde navždy.

Život

Život je to: keď vidíš rásť deti,
keď počuješ v tráve spievať kvety,
keď načúvaš krik a plač hviezd,
keď vidíš lásku v srdciach a miest,
keď všetko čo prežil si ťa unáša v dobro
keď pokúsiš si zapamätať životné motto,
keď naučíš sa počúvať svojej duše, srdca hlas
a zistíš, že život je tu pre nás.

Sklamanie

Moje srdce vyhaslo,
Ty ma už nemáš rád,
cítim iba zúfalstvo,
prečo chceš byť iba kamarát?
Toľko krásnych zážitkov spolu sme mali,
tie chvíle si rečami, ako papier spálil.